

-İSTANBUL'U GEZİYORUM-

10

Şirin

Büyükada'da

Birsen Ekim Özen

ÖĞRETMEN OLMAMA HAYALLERİ

Umarım hayatım boyunca çok kötü durumlara düşsem bile bu kadar kötüsüne asla düşmem... “Öğretmen olma” hayallerimi hemen beynimden silip atıyorum. Bu acayip meslek dışında her işi yapabilirim. Çünkü öğretmenimizin şu andaki hâli gerçekten içler acısı.

Dün akşamı neredeyse hiç uyumadan geçirdiğim için, bugün arkadaşlarım kadar normal bir çocuk performansı sergileyemiyorum. Bu yüzden uzun zamandır ilk kez, onları dışarıdan gözlemlemek için yakaladım. Yakalayınca da karnımı konusunda derin düşüncelere daldım. Çünkü sınıf arkadaşlarım zıvanadan çıkmış durumdadılar.

Şu an bulunduğumuz Kabataş vapur iskelesi her an yıkılabilir. Şöyle açıklayayım; Kıvrır turnikelerin nasıl çalıştığını kulağını turnikelere yapıştırarak çözmeye çalışıyor.

Hombili içine para atınca yiyecek veren makinelerin, konuşarak çikolata vermeyeceğine henüz ikna olmadığından makineye şarkı söylemekle meşgul. Fisto aslında her pazarda satılan ama **babası tarafından yurt dışından getirildiğini iddia ettiği** şapkasıyla hem sınıfa hem de diğer yolculara hava atmaya çalışıyor ve bunlar olurken öğretmenimiz, sınıfı sıraya sokmak gibi imkânsıza yakın bir çaba içinde. Sıranın en başında da ben ve Lokum duruyoruz. Ama arkamızda kimse yok. Yani bu şekilde sıra denip denmeyeceğini bilemiyorum.

Öğretmenimizin sabrı, Hombili
makineyi şarkı söyleyerek ikna
edemeyip sallayarak ikna etmeye
çalışınca bitti.

Hombili'yi kolundan tuttuğu gibi, Fisto'yu ve onu ağzı açık dinleyen kızları sert bakışlarıyla ve diğerlerini de kibarca bağıırıp uyararak sıraya soktu. İşte o anda diğer tüm yolcuların öğretmenimize acıyarak baktığını fark ettim. Hatta içlerinden bir tanesi öğretmenimizin yanına yaklaşp **“Allah size sabır versin.”** dedi. Öğretmenimiz gülümseyince de devam etti:

– Sınıfınızı nereye götürüyorsunuz?

– **Büyükada'ya** gidiyoruz.

Yaşlı kadının ağzı kocaman açıldı.

– Ah öğretmen hanım! Dikkat edin.

Adanın ormanları bu çocuklar için tehlikeli olabilir.

Ne? Tehlikeli mi? Ne var ki orada?

– İlginiz için teşekkür ederim. Çocuklar benim sözümü dinler.

Ben dinleyeceklerinden hiç de emin değilim. Vapurun geldiği anons edilince ilerlemeye başladık ve öğretmenimizi uyardı. Çalışan iyi kalpli teyzeden ormanla ilgili ayrıntılı bilgi almadım. Vapurla iskele arasına atılan teknoloji harikası bir kalesin üzerinden yürüyerek vapura bindik. Üst kata çıkıp güzel bir

köşeyi ağzına kadar doldurduk.
Teyzenin dedikleri yine aklıma
geldi. Beni bir düşünce aldı.

Yoksa oralarda timsah filan
mı var? Ya da aniden ortaya
çıkan korkunç şelalelerden ya
da insanı avcunun içine alive-
ren gorillerden ya da bir ineği
tek seferde yutuveren yılan-
lardan???